

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/151/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120276038
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120276038.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu, sudcov - JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu: Myrent, s.r.o, so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 51 489 546, v zastúpení právne - ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, v zastúpení právne - JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom O. Z. G. - N. S., o zaplatenie 800,- Eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 42C/46/2020-120 zo dňa 13.10.2020, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie (ďalej „okresný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 800,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 800,- eur od 09.02.2020 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Na základe výsledkov dokazovania, pri právnom posúdení veci postupujúc podľa § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „PZP“) a podľa § 442 ods. 1, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka konštatoval dôvodnosť žaloby a jej vyhovel v celom rozsahu.

2. Vykonané dokazovanie preukázalo, že dňa 08.10.2019 došlo v Žiline k dopravnej nehode/škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo zn. Hyundai i30, EČV: ZA172GT (držiteľ/poškodený S. I.), spôsobenej prevádzkou motorového vozidla Škoda Fabia, EČV: ZA180GV zmluvne poisteného u žalovaného. Poistná udalosť bola evidovaná pod č. 9567876688. V bezprostrednej súvislosti s uvedenou udalosťou žalobca a poškodený uzavreli dňa 29.10.2019 zmluvu o nájme č. 66/2019, na základe ktorej žalobca ako prenajímateľ prenajal poškodenému ako nájomcovi motorové vozidlo zn. Hyundai i30, EČV: ZA215IF na dobu od 29.10.2019 do 22.11.2019 za zmluvné nájomné 50,- eur/za deň + poplatkom za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 30,- eur. Po ukončení nájmu žalobca faktúrou č. 0342019 zo dňa 26.11.2019 (dátum splatnosti 03.12.2019) fakturoval poškodenému za prenájom náhradného vozidla sumu 1 280,- eur za obdobie od 29.10.2019 do 22.11.2019, t.j. za 25 dní nájmu vo výške 1 250,- eur bez DPH a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- eur bez DPH. Žalobca nadobudol pohľadávku od poškodeného na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 26.11.2019 titulom nároku voči žalovanému podľa § 4 zák.č. 381/2001 Z.z. za užívanie náhradného vozidla za odplatu vo výške 1 280,- eur. Zmluvné strany v čl. 5 zmluvy sa dohodli na vzájomnom započítaní

záväzkov a to odplaty postupcu voči pohľadávke postupníka, ktorú mal voči postupcovi na základe nájmu náhradného vozidla vo výške 1 280,- eur, vyúčtovanej faktúrou č. 0342019. Postúpenie bolo postupcom listom zo dňa 26.11.2019 oznámené žalovanému s výzvou na plnenie na účet postupníka - žalobcu.

3. V súdnej veci okresný súd konštatoval aktívnu legitímáciu žalobcu v dôsledku zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 26.11.2019, postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie a právne úkony ktoré sú obsahom danej zmluvy a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. V bode č. 5 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. Na podporu uvedeného záveru okresný súd poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp.zn. 3Cob/220/2017, vyslovený totožný názor v obdobnej veci.

4. Z listinného dôkazu - oznámenie o poistnom plnení (list žalovaného zo dňa 22.01.2020) vyplynulo, že žalovaný dňa 21.01.2020 ukončil šetrenie poistnej udalosti a dňa 24.01.2020 poukázal žalobcovi poistné plnenie vo výške 480,- eur. V poistnom plnení priznal primeranú dobu prenájmu vozidla za 12 dní vzhľadom ku kalkulácii nákladov na opravu a rozsah vykonaných prác s dennou sadzbou 40,- eur na základe porovnateľných ponúk autopožičovní v regióne s ohľadom na kategóriu poškodeného vozidla. Vyhodnotil za neprimerané náklady na náhradné vozidlo - pristavenie vozidla v sume 30,- eur a neuznal ani sumu vo výške 770,- eur za ďalšiu dobu prenájmu vozidla a vo výške sumy presahujúcu dennú sadzbu (uznanú žalovaným) nad 40,- eur.

5. V súdnej veci okresný súd hodnotil nárok žalobcu voči žalovanému ako nárok vyplývajúci z ust. § 15 ods. 1 zák.č. 381/2001 Z.z. voči poisťovni u ktorej je poistená osoba zodpovedná za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Tým považoval za preukázanú aj pasívnu legitímáciu žalovaného. V danej veci vyhodnotil za nesporné, že poškodený v dôsledku škodovej udalosti bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo, stalo sa tak v dôsledku poistnej udalosti zavinenej škodcom, poistencom žalovaného, trvanie doby prenájmu 25 dní (od 29.10.2019 do 22.11.2019) bolo tiež nepochybné. Podľa názoru okresného súdu záväzok nájomcu vznikol užívaním vozidla, nie vyúčtovaním a je úplne nezávislý od vôle škodcu, či poisťovne, ktorá likviduje po škodcovi poistnú udalosť. Následne dňa 26.11.2019 poškodený zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil pohľadávku voči žalovanému ako poisťovni titulom náhrady škody poškodením vozidla, ktorá mu vznikla tým, že počas nemožnosti užívania poškodeného vozidla si musel zapožičať náhradné vozidlo za odplatu 1 280,- eur. Tým, že žalobca nadobudol pohľadávku, musel zaplatiť dohodnutú odplatu. Tým, že si strany započítali vzájomné pohľadávky, stretli sa pohľadávka žalobcu za nájomné (voči poškodenému ako nájomcovi) a pohľadávka poškodeného - nájomcu za odplatu za postúpenú pohľadávku a vzájomne zanikli. Nezanikla tým však postúpená pohľadávka a započítanie bolo voči nej, ako nároku voči poisťovni irelevantné. V žiadnom prípade súd nezistil, že by žalobca vykonal akýkoľvek úkon pristúpenia k dlhu poškodeného, ktorý mal poškodený voči nemu. Takéto konanie podľa názoru súdu by bolo iracionálne, nakoľko ak by chcel žalobca prebrať dlh nájomcu voči nemu samému, vykonal by odpustenie dlhu. Veriteľ nemôže prebrať dlh (prípadne pristúpiť k dlhu) dlžníka voči veriteľovi samému, nakoľko to vylučuje výklad ust. § 531 Občianskeho zákonníka.

6. Vo vzťahu k uplatnenému nároku konajúci súd nezistil neprimeranosť odplaty za nájom vozidla. Spornou nebola skutočnosť, že poškodený náhradné motorové vozidlo užíval po dobu 25 dní, t.j. až do navrátenia poškodeného vozidla do pôvodného stavu. Pokiaľ žalovaný v rámci likvidácie poistnej udalosti krátil poistné plnenie, robil tak neoprávnene a svojvoľne. Súd považoval cenu nájmu náhradného vozidla za primeranú a obvyklú vzhľadom na ceny prenájmu iných obdobných vozidiel. V rámci konania žalovaný nepreukázal dôvod a relevantnosť ním určenej ceny denného prenájmu náhradného vozidla, ničím nepreukázal skutočné vykonanie prieskumu trhu, ani záver takéhoto prieskumu. Z ničoho nevyplýva konkrétna žalovaným určená výška či výpočet, či aritmetický priemer, s aplikáciou ktorého nemožno súhlasiť vzhľadom na prenájom konkrétneho vozidla na stanovenie konkrétneho nájomného a na porovnateľnosť s iným nájomným. Na základe uvedených súvislostí okresný súd posúdil nárok žalobcu za opodstatnený a náklady nájomného vyhodnotil za nutne a účelne vynaložené náklady a v primeranej výške, dohodnutú cenu nájomného náhradného vozidla vo výške 50,- eur bez DPH kvalifikoval súd za cenu bežnú, obvyklú a primeranú. Poškodený riadne v písomnej forme uzavrel zmluvu o nájme a dohodol výšku nájomného, ktorú súd vzhľadom na vykonané dokazovanie nemal dôvod spochybňovať a považovať za neprimeranú. Opodstatnenosť tvrdenia, či spochybnenia žalovaným o neprimeranosti výšky a dĺžky nájomného z ničoho relevantného nevyplýva, žalovaný toto ničím nepreukázal.

7. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci.

8. Podľa názoru súdu skutočnú výšku škody podľa § 442 Občianskeho zákonníka predstavuje aj žalovaná istina, teda náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré rozhodne patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti hodnotí súd za podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti, zavinennej klientom žalovaného, nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo až do vydania vozidla. Súd zároveň dodal, že nemal poškodený nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať lacnejšiu požičovňu a podrobne skúmať podmienky. Predsa poškodený bol obmedzený už v dôsledku poškodenia svojho vozidla, preto nie je dôvod, aby bol obmedzovaný ešte viac, aby hľadal a porovnával požičovne. Napokon súd uzavrel, že mal vykonaným dokazovaním riadne preukázanú dobu a výšku prenájmu, dĺžku opravy poškodeného vozidla a tak i opodstatnenosť dĺžky nájmu náhradného motorového vozidla.

9. Popri istine priznal žalobcovi nárok aj na príslušenstvo/úroky z omeškania, postupoval podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Pri posudzovaní omeškania žalovaného okresný súd odkázal aj na ust. § 11 ods. 8 zák.č. 381/2001 Z.z.. V konkrétnej súdnej veci vychádzal z tých skutočností, že dňa 24.01.2020 došlo k čiastočnému poskytnutiu poistného plnenia zo strany žalovaného, preto možno dôvodne predpokladať, že dňom 21.01.2020 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti, tak ako to bolo oznámené žalovaným listom zo dňa 22.01.2020 a teda najneskôr dňom 24.01.2020 kedy došlo k čiastočnému plneniu, začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, táto lehota uplynula 08.02.2020. Na základe uvádzaných súvislostí okresný súd uzavrel, že žalovaný so zvyškom poistného plnenia sa dostal do omeškania od 09.02.2020. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu - poníženu o 800,- eur (ide o žalovanú istinu) bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia - odkazuje okresný súd aj na závery Krajského súdu v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 2Co/240/2014 zo dňa 09.04.2015.

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd priznal žalobcovi v spore úspešnému nárok na náhradu trov voči žalovanému v celom rozsahu. Dodal zároveň, že o výške náhrady bude rozhodovať postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

11. Proti rozsudku sa odvolal v zákonnej lehote žalovaný, domáhal sa zrušenia rozsudku a žiadal vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Žalovaný považuje rozsudok okresného súdu za nesprávny, nezákonný a aj arbitrárny. Podľa jeho názoru rozhodnutie trpí vo svojej podstate aj nepreskúmateľnosťou, keďže v ňom súd vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých bolo nevyhnutné pre právne posúdenie veci. Následne tak súd rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil, pritom podľa § 220 ods. 2 tretia veta CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Odvolateľ namieta záver okresného súdu v otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Má zato, že s predmetnou otázkou sa okresný súd nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal, naďalej zotrúva odvolateľ na svojom názore, že žalobca v spore nebol aktívne vecne legitimovaný. Zo súdom uvádzaného zisteného skutkového stavu (ktorý vychádza a súčasne ho potvrdzujú aj dôkazy žalobcom predložené) jednoznačne vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu, tak nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným

postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Z predloženej zmluvy o postúpení jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (podľa názoru odvolateľa neexistujúcej) a až následne k započítaniu udajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálne žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Predmetné postúpenie neexistujúcej pohľadávky je pre obchádzania zákona absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

14. Podľa odvolateľa okresný súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v rozpore s ustálenou judikatúrou. V tejto súvislosti argumentuje závermi v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.11.2018, sp.zn. 3Cdo 145/2017, v predmetnom rozhodnutí sa dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade neplnenia si povinnosti, ktorá nebola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd zároveň uviedol v rozhodnutí, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla..., je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti, vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) Zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti.

15. Vzhľadom na súhrn všetkých uvádzaných dôvodov a skutočností sa odvolateľ domáha, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

16. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiada potvrdenie rozsudku z dôvodu vecnej správnosti. Nespokojnosť odvolateľa s hodnotením priebehu a výsledku konania a s právnym posúdením súdu prvej inštancie v rámci rozhodnutia o peňažnom nároku pokiaľ sú dostatočne dodržané zákonné limity preskúmateľnosti a zrozumiteľnosti dôvodov rozhodnutia, netvorí opodstatnený dôvod odvolania.

17. Platná zmluva o postúpení pohľadávky má za následok zmenu v osobe veriteľa, keď nový veriteľ nadobúda nielen postupovanú pohľadávku, ale spolu s ňou tiež aktívnu vecnú legitímáciu na jej uplatnenie a úplný výkon. V otázke postúpenia budúcej pohľadávky, ktorú mal pôvodne poškodený voči žalovanému a k započítaniu vzájomných pohľadávok medzi poškodeným a žalobcom sa žalobca v celom rozsahu odvoláva na predchádzajúce produkované vyjadrenia v spore. Hodnotí argumentáciu žalovaného v otázke namietanej aktívnej vecnej legitímácie za zmätočnú, zavádzajúcu. V záujme totiž predísť dvojakému splneniu vzájomných pohľadávok - na strane poškodeného povinnosti splniť žalobcovi nájomné za prenájom vozidla a na strane žalobcu povinnosti zaplatiť poškodenému odplatu za postúpenú pohľadávku - žalobca a poškodený uzatvorili súčasne s postúpením pohľadávky dohodu o vzájomnom započítaní týchto pohľadávok, teda k momentu uzavretia týchto zmlúv dochádza podľa prejavenej a súhlasnej vôle zmluvných strán k stretu pohľadávky žalobcu z titulu nájomného voči poškodenému a pohľadávky poškodeného voči žalobcovi na zaplatenie odmeny za postúpenie budúcej pohľadávky, ktorým momentom sa zároveň mení charakter pohľadávky na existujúcu v konkrétnej sume a výške. Tým je dosiahnutý účel inštitútu započítania, ktorým je dosiahnutie zániku vzájomných záväzkov bez toho, aby došlo k vzájomnému finančnému plneniu.

18. Argumentáciu žalovaného nemožno považovať podľa názoru žalobcu za správnu, nakoľko vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nie je súladná s ustálenou súdnou praxou. V otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu za obdobných skutkových okolností poukazuje žalobca na rozsudok KS v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp.zn. 9Co/300/2018, č.k. 8Co/132/2019 zo dňa 27.09.2019, č.k. 8Co/24/2020 zo dňa 27.03.2020 a ďalšie.

19. V súdnej veci je podľa názoru žalobcu preukázaný samotný vznik jeho práva v podobe skutočnej škody zodpovedajúcej majetkovej ujme, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného v nadväznosti na dojednanie bodu 5 zmluvy o postúpení pohľadávky. V danom prípade boli naplnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu a žaloba je skutkovo i právne dôvodná. Navyše žalovaný, hoc čiastočne, ale poskytol poisťné plnenie, predstavovalo to plnenie nároku žalobcu súvisiace s

prenájomom náhradného vozidla, preto popretie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu takýmto konaním žalovaného stratilo vecno-právny základ. Nie je dôvod na zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie o to viac, že sa okresný súd s námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie správne vysporiadal.

20. Za rovnako správny považuje žalobca rozsudok i v časti priznaného úroku z omeškania, žalovaný si totiž nespĺnil svoje povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 Zákona o PZP, keďže nevyrozumel žalobcu o skončení prešetrovania poisťnej udalosti a neposkytol mu v zákonom stanovenej lehote písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré poisťné plnenie znížil. V dôsledku nespĺnenia uvedenej povinnosti bolo na mieste, ak súd s poukazom na § 11 ods. 8 Zákona o PZP zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania.

21. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“), po zistení, že odvolanie podala oprávnená procesná strana v zákonom stanovenej lehote proti rozhodnutiu, ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania, procesne postupujúc podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil z dôvodu vecnej správnosti.

22. Odvolací súd poukazuje prioritne na rozporuplný postup žalovaného v rámci vybavovania celej záležitosti, t.j. nielen v priebehu sporu, ale aj v rámci predchádzajúcej likvidácie poisťnej udalosti, keď žalobcovi poskytol čiastočné plnenie nákladov za použitia náhradného motorového vozidla (čiastočne nárok uznal aj plnil), avšak v súdnej veci už modifikoval svoj postoj tak, že namieťa/tvrdí neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky s následnou námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore. Podstatnou argumentáciou odvolateľa je jeho snaha zmluvu o postúpení pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom uzatvorenú „rozfázovať“, rozborom jej tak rozčlenených častí navodiť dojem obchádzania zákona. Predmetná zmluva ale tvorí jeden celok, upravujúci navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti jej strán/subjektov. Nepochybne bolo záujmom poškodeného/žalobcu dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci jednej zmluvy, čo vôbec nie je v rozpore s tým, že bolo možné na ich usporiadanie použiť/uzavrieť viacero relatívne samostatných právnych úkonov. Náležite argumentuje žalobca, že v rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k jej odplatnému postúpeniu so súčasným započítaním pohľadávky. Pri striktnom prístupe k výkladu práv by bolo možné trvať na tom, aby poškodený najprv uhradil žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten mu vzápätí/ihneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze (doslova tie isté bankovky a mince vrátil). Takýto odvolateľom požadovaný postup konštatovaných procesov odporuje bežnej realite každodenného života, pri ktorej fyzické aj právnické osoby takmer permanentne vstupujú do množstva rôznych právnych vzťahov. Určite sa pritom nejedná o obchádzanie zákona, keďže právny úkon poškodeného a žalobcu nesmeroval k tomu, aby zákon dodržaný nebol. Naopak, takým počínaním by skôr bolo formálne vygenerovanie viacerých, až perfekcionalistických zmlúv, ktoré by však nekorešpondovali s bezprostrednou realitou. Uvedený záver odvolacieho senátu vychádza z jeho ustálenej rozhodovacej činnosti vo viacerých rozhodnutiach, napr. č.k. 10Co/304/2019 zo dňa 30.05.2019, č.k. 10Co/55/2020 zo dňa 13.08.2020 a ďalšie.

23. Súhrne hodnotí odvolací súd žalovaným vymedzené odvolacie námietky, ktorými bol odvolací súd v sporovej veci viazaný, za nedôvodné. Z iných dôvodov (právny titul, výška dennej sadzby nájomného, účelnosť použitia náhradného vozidla) odvolateľ závery okresného súdu nespochybnil a odvolací súd nezistil nedostatky v postupe okresného súdu na ktoré by bol povinný prihliadať z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP).

24. V spore bolo jednoznačne preukázané, že v dôsledku škodovej udalosti, spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisťného u žalovaného, vznikli náklady na vypožičanie náhradného osobného vozidla, nájomný vzťah trval počas doby nevyhnutnej, súvisiacej s opravou poškodeného vozidla, ktorú dobu poškodená strana nemala možnosť ovplyvniť. Takéto zmenšenie majetku/škody je povinný nahradiť v rozsahu nutne aj účelne vynaložených nákladov žalovaný (§ 4 ods. 2 písm. a) zák.č. 381/2001 Z.z.) a to v okolnostiach súdnej veci postupníkovi dotknutej pohľadávky/žalobcovi. Aj v súvisiacom výroku o priznaní príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania) hodnotí odvolací súd vecnú správnosť rozhodovania. Z dokazovania vyplynulo, že hoc žalovaný šetrenie skončil dňa 24.1.2020 a bol povinný do 15 dní poskytnúť po skončení prešetrovania poisťnej udalosti poisťné plnenie (§ 11 ods. 7 zák.č. 381/2001 Z.z.), tak neučinil, napokon v súdnej veci sa preukázalo, že žalobca nárok na časť nevyplateného

poistného plnenia má, tak od prvého dňa po uplynutí 15-dňovej lehoty patrí žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške stanovenej podľa § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z..

25. V bezprostredne súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania okresný súd náležite aplikoval zásadu plného úspechu v spore a v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi voči žalovanému/neúspešnému nárok na ich náhradu.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP priznal odvolací súd žalobcovi/úspešnému v odvolacom konaní nárok na náhradu trov v celom rozsahu voči žalovanému/v odvolacom konaní neúspešnému. Dodáva zároveň, že aj o výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne okresný súd.

27. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.